

vykonávati práce tesařské i bez spojení prací různých stav. živností podle § 23 ž. ř. z r. 1859. Pro toto opomenutí způsobené patrně nesprávným výkladem zákona, bylo zrušiti nař. rozhodnutí podle § 7 zák. o ss. — — —

Č. 5812.

O b e c n í ú ř e d n í c í. — A d m i n i s t r a t i v n í ř í z e n í (S l o v e n s k o): * Ve sporech zaměstnanců velkých a malých obcí na Slov. o nárok na aktivní požitky a výši jejich rozhodují za účinnosti župního zákona župní úřady jako jediná odvolací stolice; okresní výbory nejsou v těchto věcech vůbec instancí.

(Nález z 22. června 1926 č. 13.036).

P r e j u d i k a t u r a: 5329 adm.

V ě c: Město Ž. proti župnímu výboru v Turč. Sv. Martině o služební požitky Vojtěcha B.

V ý j r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Býv. policejní kapitán stěžujícího si města byl dnem 13. ledna 1919 županem ze služby propuštěn — na jeho místo jiný pol. kapitán dosazen a stěžujícímu si městu nařízeno, aby propuštěnému kapitánu vyměřilo a vyplácelo pensijní požitky dle uh. zákonů a pens. statutu města mu příslušející. Tyto pens. požitky byly jmenovanému kapitánu vyplaceny od 1. března do 31. října, kdy nabyl nového služ. místa v K. Podáním z 13. května 1922 žádal propuštěný kapitán vyplacení rozdílu mezi aktivními požitky a pensí, která mu jako dočasná podpora byla od 1. března do 31. října 1919 vyplacena. Stěžující si město žádosti té nevyhovělo. Odvolání propuštěného kapitána okr. výbor v Žilině rozhodnutím ze 14. července 1924 odmítl, župní výbor však nař. rozhodnutím vyhověl a uznal stěžující si město povinnými, aby býv. polic. kapitánu obnos Kč 4891.56 s úroky jako rozdíl mezi jeho býv. úřednickými požitky a jemu vyplacené dočasné podpory vyplátilo. — — —

Nss o stížnosti uvážil: Není sporno, že propuštěnému polic. kapitánu pens. požitky co do výše správně byly vyměřeny, spor je jediné o to, zdali stěžující si obec byla povinna tomuto úředníku doplatiti akt. požitky za dobu od jeho propuštění až do doby, kdy nabyl jiného místa služ. Jde tu tedy o nárok veř. zaměstnance velké obce ze služ. poměru, o kterém v pořadí instančním bylo rozhodováno již za platnosti župního zákona č. 126/20.

Nálezem Boh. 5329 adm. vyslovil nss právní názor, že za účinnosti župního zákona rozhodují ve sporech zaměstnanců velkých a malých obcí na Slov. o nároku na pens. požitky a jejich výši župní úřady jako jediná odvolací stolice, a že okr. výbory nejsou v těchto věcech vůbec instancí. Tatáž zásada platí vzhledem k ustanovení § 27 č. 1 zák. čl. XXVI : 1896 také ohledně kompetence ve sporech uvedených zaměstnanců o nárok na akt. požitky a jejich výši.

Zkoumaje dle § 5 zák. o ss z moci úřední, zdali stížnost brojí proti konečnému rozhodnutí příslušného úřadu, dospěl nss k závěru, že tomu v tomto případě tak není, poněvadž ani okr. výbor ani župní výbor ne-

byly k rozhodování příslušny, a že zejména nař. rozhodnutí jest zmatečné, pročež je z moci úřední musel zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 5813.

Samospráva obecní. — Administrativní řízení (Slovensko): I. Okolnost, že usnesené systemisování míst ob. úředníků a zřízenců nemá v zápětí zvýšení ob. přírážek, nezbavuje poplatníka práva rekursu do tohoto usnesení. — II. O rekursech do usnesení ob. zastupitelstva velké obce o systemisování míst úřednických a zřízeneckých rozhoduje v I. stol. okresní výbor a v druhé stolici župní úřad.

(Nález ze dne 22. června 1926 č. 13.037.).

Věc: Dr. Karel Š. v T. proti župnímu úřadu v Turčanském Sv. Martině o definitivní ustanovení úředníků a zřízenců města T.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Když město T. se stalo z města s reg. magistrátem velkou obcí usnesl se zast. sbor města 30. ledna 1923, že jmenovitě uvedené zaměstnance do svých služeb dočasně na jeden rok převezme a že zaměstnanci po jednoročním úspěšném účinkování budou ve svých službách definitivně potvrzeni. V zasedání 15. dubna 1924, na jehož pořadu byly osobní záležitosti měst. zaměstnanců, jejich def. ustanovení a propočítání služ. doby, bylo usnesením zast. sboru systemisováno za účelem ostarávání ob. správy předběžně až do zřízení řádného měst. organ. statutu více úřednických a zřízeneckých míst, na místa ta byli definitivně ustanoveni jmenovitě uvedení dosud ve službách města působící úředníci a zřízenci a byla jim služba ke dni 1. ledna 1923 propočítána. Ohledně úhrady výdajů tímto usnesením způsobených bylo uvedeno, že ke krytí jich a doplatků stojí k dispozici taková úhrada, která výšku ob. přírážek nezměňuje.

K odvolání z tohoto usnesení několika osobami a st-lem podanému prohlásil okr. výbor usnesením z 7. srpna 1924, že zásadně souhlasí s def. ustanovením úředníků a zaměstnanců města T. a s úpravou jejich požitků a s propočítáním služ. roků, avšak usnesení zast. sboru postrádající zák. předpokladů meritorně neprojednává a cílem doplnění dle níže uvedených směrnic zast. sboru města T. vrátiti nařizuje.

Na další odvolání několika úředníků a zaměstnanců města zrušil župní úřad nař. rozhodnutím z 9. října 1924 usnesení okr. výboru a schválil usnesení měst. zast. sboru z 15. dubna 1924 s některými dodatky a změnami.

Do tohoto rozhodnutí podaná stížnost vytýká, že nař. rozhodnutí systemisuje úřednická a zřízenecká místa takového druhu a v takovém počtu, jako si město samo nežádalo a že při tom nehledí na plat. schopnost občanstva. Postup župního úřadu, který mylným výkladem zákona tuto záležitost fin. povahy proti smyslu zákona č. 329/21 z příslušnosti žup. výboru vyňal a na žup. úřad přesunul, jakož i postup, že si župní úřad přivlastnil právo systemisovati úřednická a zřízenecká místa, má stížnost za nesprávný. Pokud nař. rozhodnutí dovolává se bodu b) § 24 zák. čl. XXII z r. 1886 a nař. min. vnitra č. 3358/1886